

FIRES

Infinitos i imprevistos usos i costums del cànnabis

Crònica

TONI VALL
CORNELLÀ DE
LLOBREGAT

La tretzena edició de Spannabis, la fira del cànnem i les tecnologies alternatives, ja està en marxa a la fira de Cornellà de Llobregat. El que crida més l'atenció tan bon punt s'hi entra és la prohibició de fumar a l'interior de la immensa carpa. Sembla un contrasentit, però la llei és la llei, m'explica un dels nombrosos vigilants de seguretat. Sap de què parla, ja fa set anys que treballa al saló. Enguany s'hi apleguen més de cinc-cents estands i més de tres mil professionals acreditats. Fins diumenge s'hi citen expositors i visitants arribats de tot Europa, la Xina, el Japó, Rússia, Nova Zelanda, els Estats Units, el Canadà, l'Argentina, Xile... Un esdeveniment internacional dedicat a tot allò que envolta el cànnabis, els seus usos recreatius i terapèutics.

Detecto tot tipus d'indumentàries. La més abundant, esclar, és l'estètica canònica: vestit esport, colors jamaicans, rastes ben viscu-

des, ulleres de sol i barrets d'inspiració Janis Joplin. També hi veig dos bessons indis amb barba i turbant, dos executius holandesos amb americana i corbata i un senyor que llueix un estampat llampant de fulles de marihuana. Fa un sol que estavella, un regal de principis de març que s'afegeix a la festa i saluda els entusiasmats visitants que, amb paciència, fan cua per entrar. "Amb dues pipades d'aquesta herba ja pots veure dracs i princeses", m'explica el Gregg, un fumador amb pedigrí dels de primera època, amb una llarga cabellera blanca i un porro de quinze centímetres. Un *hippy* de pedra picada, vaja.

M'expliquen també que fumar aquest tipus de substàncies fa venir una gana terrible. Però està tot pensat: a l'exterior hi ha tot tipus de paradetes i rulots que ofereixen viandes variades. Moltes de les quals, només faltaria, amb la marihuana com a primera matèria destacada: creps, cervesa, pastissos, suc, frankfurt...

A les desenes d'estands s'hi pot comprar de tot: paper de fumar, pipes, catximbes, tota mena de fertilitzants, terra per plantar, armaris de cultiu, llavors, llibres, encenedors, focus i bombetes per escalfar, joguines, gorres i marxandatge infinit. Hi

Visitants de la fira de Cornellà provant vaporitzadors de resina de cànnabis. MANOLO GARCÍA

ha ginyos sofisticats com testos antiestrès perquè les arrels no pateixin i tractaments bioecològics fitosanitaris i fitofortificants. No hi falta res, tampoc hostesses molt lleugeres de roba –un cert rampell masculista que estranyament no sembla molestar ningú– que proposen jocs i distraccions als passavolants. Per exemple, girar una ruleta que sempre toca: des d'un vaporitzador fins a un encenedor passant per un xupa-xups de marihuana. "Porto més de cinquanta anys fumant i mira que bé queestic", m'etziba el Vicente, un altre fumador de soca-rel. La Carmen és força més jove i acompanya la seva mare perquè el cànnabis és l'únic que calma el dolor crònic de la seva espatlla atrotinada. Raúl del Pino, portaveu de la fira, m'explica que a l'estat espanyol hi ha uns tres milions de consumidors habituals. Una dada reveladora que explica la potentíssima infraestructura de Spannabis i el volum de negoci que suposa.

Milers de persones passaran durant el cap de setmana per aquest recinte ubicat en un polígon industrial de Cornellà. Injectaran vida a un indret on encara hi ha penjades banderoles d'Unió amb la cara de Ramon Espadaler. Hi ha imatges que valen el seu pes en or. O en marihuana. Pura al·lucinació. ■